

א. חוק הרשויות המקומיות (גימלאות לראש רשות וסגניו), תשל"ז-1977

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: רבותי, אני פותחת את הישיבה ומקדמת בברכה את האורחים שלנו.

בישיבות קודמות עברנו בקריאה ראשונה של הצעת החוק והערנו הערותינו. לפי ההערות וההצעות שגובשו בוועדה הוכנה לנו הסיוטה שבדף הלבן. נעבור על הסעיפים.

י. אליאסוף: (קורא סעיף 1 - הגדרות).

בסעיפים קטנים (1) ו(2) שבהגדרות איך שינוי לעומת הנוסח הכחול. בסעיף (3) יש תוספת, לפי הצעה של חה"כ דיציאן.

ל. דיציאן: אם סגן ראש רשות קיבל שכר סמלי של לירה אחת, האם זה יחשב הבסיס לגימלה?

ז. מליון: איך מצב כזה. יש מקרים שמשכורת אחת מתחלקת בין שני סגנים, מסיבות קואליציוניות או אחרות, אבל איך שכר סמלי.

ל. דיציאן: אם סגן ראש רשות מקבל חצי משכורת, יקבל גם פנסיה לפי חצי משכורת.

ז. מליון: בסעיף קטן (2) מופיעה המילה "בשכר", שאיננה ב-(1). בנוסח הקודם גם לגבי ראש רשות וגם לגבי סגן נאמר "בשכר".

י. אליאסוף: ראש רשות מקומית יהיה זכאי לגימלה בין אם הוא מקבל שכר ובין אם אינו מקבל שכר. סגן יהיה זכאי לגימלה רק אם הוא מקבל שכר.

ז. מליון: ראש רשות היה זכאי לקבל גימלה אם ויתר על שכר. אבל אני לא חושב שיש מישהו שזכאי לקבל גימלה בלי שקיבל שכר.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: אתה מציע שייאמר: ראש רשות מקומית בשכר?

ל. דיציאן: ראש עיריית רמלה הוא חבר כנסת ומשום כך אינו רשאי לקבל שכר.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: לא יתכן שיקבל בעד אותה חקופה גימלה גם פה וגם שם.

ז. מליון: לפי החוק הקיים, חישוב הגימלה הוא על פי המשכורת הקובעת. אם איך משכורת קובעת,

לא יוכל לקבל גימלה.

ב. יערי:

עד עכשיו ההגדרה הייתה: ראש רשות לרבות סגן שכהן במשכורת. והתנאי של שכר היה לגבי

סגן בלבד, לא לגבי ראש רשות.

י. אליאסוף:

לפי חוק תשי"ט, ראש רשות יהיה זכאי לגימלה לפי המשכורת הקובעת, ואם ויתר על משכורת -- תחשב הגימלה לפי המשכורת שהיה מקבל אלמלא ויתר.

א. שחורי:

אינני חושב צריך להוסיף "בשכר" להגדרה של ראש רשות. אולי צריך למחוק את המילה "בשכר" גם לגבי סגן ראש רשות, כי ראש רשות כולל גם סגן ראש רשות.

ל. דיציאן:

בהרבה מועצות מקומיות ועיריות הגזימו במינוי סגנים, מטעמים קואליציוניים. מינוי סגנים סאפילו לא היו הכריז הנהלת העיריה, נתנו את התואר לאיש כדי שיצביע במועצה עם הקואליציה. זה אבסורד לאיש כזה לתת גימלה.

לפי החוק החדש לבחירת ראשי רשויות יהיה מספר הסגנים מצומצם ביותר, ואין להניח שסגנים אלה יעבדו שלא בשכר, כי המטרה היא שאמנם יעבדו.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

לא נחזור לויכוח בענין הסגנים. אמרנו שכגון מוכרח להיות בשכר. אם אין שכר, אין זכאות לגימלה, ראש רשות מקומית זכאי לגימלאות לפי המשכורת שהיה מקבל אילו קיבל משכורת. השאלה שעומדת עתה להכרעה היא אם צריך להרע את התנאים ולהגיד שגם ראש רשות שלא קיבל שכר לא יהיה זכאי לגימלאות.

א. שחורי:

בוודאי שלא. אני מציע להשאיר את הנוסח כמו שהוא.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

עד היום היה ראש הרשות זכאי לגימלאות גם אם ויתר על קבלת שכר. אנחנו מציעים להשאיר את המצב הקיים בענין זה. סגן ראש רשות יהיה זכאי לגימלאות רק אם עבד בשכר. סעיף (3) הוא הוראת מעבר כדי לא להרע את המצב הקיים.

ב. יערי:

האם ברור בסעיף קטן (3) ש"לא קיבל שכר" פרושו ערב תחולת החוק הזה, אבל להבא

יכלל רק אם קיבל שכר?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני מציעה להוסיף ב-(3) את המלים: אך באותה עת לא קיבל שכר משום שויתר עליו

ל. דיציאן:

מי שהיה סגן והתפטר לפני חצי שנה, מה דינו?

י. אליאסוף:

חל עליו החוק הקודם.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: הכוונה הייתה לא להרע לאותם סגנים שעומדים לסיים את הקדנציה שלהם. אם הסגן ימשיך לכהן גם בעתיד, האם יחול עליו החוק החדש?

מ. ורטמן: בענין זה צריכה להיות הוראת מעבר.

י. אליאסוף: אם סגן שויתר על שכר פרש או נפטר, תוכל אשתו לקבל פנסיה לפי חוק חשי"ט, כי כתוב בחוק שמי שויתר על שכר זכאי לגימלה. מצב זה יהיה קיים גם בעתיד אבל רק לגבי מי שמכהן כיום כסגן שלא בשכר משום שויתר על שכר.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: לא זו הייתה הכוונה שלנו.

מ. ורטמן: אי אפשר לתת פעמיים גימלה, בין אם היא סמויה ובין אם היא גלויה. אין אנשים שביום בהיר אחד מחליטים לעבוד ללא תמורה. מדוע אין האיש מקבל שכר? יכול להיות שהמועצה המקומית לא יכולה לשלם לו, והוא עובד במקום אחר. יכול להיות שהו בעל אמצעים ועסקים אחרים, ואיננו מקדיש מאה אחוז מזמנו לעבודה ברשות המקומית. אין זה דומה לעובד שבא בנזק לעבודה ויוצא בגמר שעות העבודה, וזה עיסוקו היחיד. היו שאמרו שאפילו לא קיבל משכורת, לפחות צריך לתת לו פנסיה. אבל אין כאן אינדיקטור של עבודה, כי האיש לא עבד עבודה מלאה ברשות המקומית. הוא לא מקבל שכר, אבל הוא גם לא עובד. אמרנו שבמקרה כזה לא מגיע לו שום דבר. אנשי הרשויות המקומיות באו ואמרו: אבל יש חוק. אמרנו: יקבל לפי החוק הקודם. מה שמגיע לו - יקבל.

י. אליאסוף: אם אדם ויתר על שכר והוא ממשיך עד סוף הקדנציה, הוא פורש בעוד שנה - מה אהה

מציע שיקבל?

מ. ורטמן: לפי החוק הקודם.

צריך למצוא אינדיקטור נוסף לגבי אותם אנשים שעבודתם מחולקת, תקופה מסוימת עבדו בשכר ותקופה מסוימת ללא שכר. יכול להיות אדם שבשלוש השנים האחרונות עבד ללא שכר, אבל לפני כן 14 שנים עבד בשכר. אפשר להוסיף שאם 75% מהזמן עבד בשכר, יראו אותו כמי שעבד בשכר כל התקופה והחישוב יהיה לפי המשכורת האחרונה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: בישיבה קודמת הכוונה הייתה שחיה הוראת מעבר לגבי אנשים שיסיימו כהונתם עד תום הקדנציה, כלפיהם ינהגו כאילו אין חוק חדש. זה לא צריך להכנס בהגדרה. העקרון ייקבע רק לגבי ראש עיר וסגן שמקבל שכר. נמחק את (3) ונבקש שיציעו לנו נוסח של הוראת מעבר.

הוחלט לאשר סעיף 1 (1), (2). במקום (3) תבוא

הוראת מעבר.

י. אליאסוף: (קורא סעיף 2 - גימלאות ותשלומים אחרים).

הפסוק האחרון הוא תוספת שהציעה הועדה.

לא ידענו מהי היבטור הועדה, אבל רצינו להבטיח שהחלטה היאשונה של הועדה תחול

היו"ר ש.ארבלי-אלמוזלינו:

מיום שיחול חוק זה.

אושר טעיף 2

(קורא טעיף 3 - טובות הנאה אחרות, היוון ורציפות זכויות).

י. אליאסוף:

בטעיף 3(1) נמחק את המילה "בהחלטה".

היו"ר ש.ארבלי-אלמוזלינו:

אושרו טעיפים 3(1), (2), (3).

טעיף (4) בחוברת הכחולה היה יותר מלא.

ז. מליון:

לא הייתה כוונה לגרוע מהקיים.

היו"ר ש.ארבלי-אלמוזלינו:

לפי טעיף זה אי אפשר יהיה לצרף תקופות שאדם כהן כיו"ר ועד מקומי או ועד קהילה.

ז. מליון:

"שרות ועבודה במדינה או באחד ממוסדותיה או מפעליה או מוסדות ציבור אחרים שייקבעו"

היו"ר ש.ארבלי-אלמוזלינו:

- זה כולל.

מציע להוסיף "בשכר".

מ. ורטמן:

בהודאת המעמד צריך להיות ברור ש-1(3) חל גם על 3(4).

ל. ויציאן:

זה כתוב בחוק תשי"ט.

י. אליאסוף:

בטעיף 3(4) נוסף את המלה "בשכר".

היו"ר ש.ארבלי-אלמוזלינו:

סגן שייחר על שכרו ובקדנציה הכאה ימשיך להיות סגן אבל יקבל שכר, האם כשיפרוש יצרפו לגימלה גם את התקופה הקודמת?

ב. יערי:

צדוף תקופות יש רין בשכר.

מ. ורטמן:

בפרוט המוסדות אני מבקש להוסיף גם רשות מקומית. אני מציע לכתוב כך: שרות ועבודה במדינה או באחד ממוסדותיה או מפעליה, או ברשות מקומית, או במוסדות ציבור אחרים שייקבעו.

ז. מליון:

אנינני מהנגד לחוססת, אבל אני חושש שאם נפרט זה יקשה על הועדה לטפל במוסדות

מ. ורטמן:

נוספים. מישור לכל לשאול: אם המחוקק הכניס לגוף החוק מוסד מכונים ולא הכניס אחרים, סימן שלא המג שזה נחו. זה עלול להכביד כשירצו לצרף תקופות שרות.

לגבי תקופת שרות "במוסדות איבור
אחרים" יש שיקול דעה לוועדה אם לצרף או

א. שהורי:

לא לצרף.

הו"ר ש. ארבל-אלמודלינו: לפי (4) הועדה החליט שתי החלטות, אחת על התנאים של הארוף והשניה על איזה מוסדות איבוריים זה יהיה. לגבי עובדי המדינה ומוסדותיה יש רק החלטה אחת על התנאים, נציגי השלטון המקומי מבקשים שכן יהיה גם לגבי הרשויות המקומיות - שגם הם לא תצטרך הועדה להחליט על עמם הארוף אלא רק על התנאים. אינני חושבת שזה נמצא את אפשרויות הארוף של מוסדות איבור אחרים.

מ. כהן: "מוסדות איבור" זה מונג מעורפל. בהוק יש הגדרה לקופה איבורית.

מ. ורטמן: הועדה החליט.

היו"ר ש. ארבל-אלמודלינו: הוחלט לאשר סעיף 3(4) מתוקן: לצורך קביעת הזכות לגימלה ושעורה, מותר לצרף לתקופת הכתונה האחרונה תקופות כהונה קודמות, כולן או מקצתן, כראש רשומה, וכן מותר לצרף תקופות כהונה, שרות ועבודה במדינה או באחד ממוסדותיה או מפעליה, ברשות מקומית, או במוסדות איבור אחרים שייקבעו, והכל בהנאים שייקבעו.

ל. דיציאן: שאלה לסעיף 3(5). חבר כנסת שמכהן קדנציה אחת, 4 שנים, אם הוא מעל גיל 45 יקבל 20%. נניח שאחרי כך נבחר להיות ראש רשות מקומית והוא מכהן 12 שנה. אם אחרי 12 שנה יקבל 28% מהרשות המקומית, יבטלו לו את הגימלה במעור 20%?

י. אליאסוף: זהו חוק מטרת ואין בו תשובה לשאלה זאת. נאמר שאפשר לצרף תקופות שרותו כחבר כנסת לתקופת כהונתו כראש רשות לצורך חישוב גימלה. בסעיף (5) יש עקרון של התחשבות לגבי השלום זה.

ל. דיציאן: התשובה אינה מספקת. קבענו שלא יוכל לקבל יותר מ-70% בשרות איבורי. אבל בדוגמה שהבאתי אדם אינו מגיע ל-70%

י. אליאסוף: בסעיף (5) לא מדובר לא על 70% ולא על 60%. יש כאן רק עקרון שקיים בחוק שרות המדינה גימלאות ובחוקים אחרים, שאפשר להגביל הכנסתו של אדם שמקבל פנסיה ומשכורת. לא כתוב שמה.

ל. דיציאן: אני חולק על כך שהועדה תהיה מוטמכת לבטל גימלה שוכס לו אדם בזכות לפי חוק אחר. אני מסכים שבטח הכל לא יקבל יותר מ-70%.

מ. ורטמן: (5) קודם כל אומרים למה מצמידים. אחר כך אומרים שמוחר לוועדה לקבוע מה ינוכה משכר או מגימלה. יש הבדל בין גימלאות משני מקומות או משכר וגימלה שמשתי למים משני מקומות. לגבי גימלה יש תיקרה של 70%. מי שמקבל שכר וגימלה, נקבע בהחלטה ועדה בענין שכר חברי הכנסה, שגימלה של אדם המקבל שכר מקופה ציבורית מותר לנוכה עליה.

י.ד. אמיר: הכלל הזה טעונו מפקדים שמתחררים מהצבא ללכת לחוק הפרטי ולא לירות הציבור, כי המטן הפרטי איך ניכוי מהגימלה.

היו"ר ש. ארבל-אלמונולינו: חביב הניקון לחוק גימלאות לאנשי צבא קבע.

נוטר סעיף 3(5)

אוסר סעיף 3(6)

אוסר סעיף 4

אוסר סעיף 5

אוסר סעיף 6

כאן צריכה לבוא הוראה מעבר.

י. אליאסוף: בסעיף 7 (א) אני מציע לכתוב: הנרכזה או שנולדה למי שהיה ראש רשות... כי מדובר על תעבורה ממש והעבר טאט חוק תקנה זכות לראש רשות לתעבור או לטאיריה, לא נובעים בזה.

אומרו הניקון יש להכניס גם בסעיף 7(ב). כל זמן תועדה מועדית דבוסה לא תחליף החלטה על פי סעיף 2, חוק השי"ט חל על מי שהיו זכאים בעבר. כחל החלטה על פי סעיף 2, חוקף החלטה מיום החלטה החוק.

מ. ורטמן: אנוניו סיפורים על הטוראת הנאים לנוצאי מטרות: חברי הכנסה, סגני שרים, שרים, ראשי רשויות מקומיות. סעיף 7 למעשה מוסיף על הזכויות שיקבלו חברי הכנסה. אהה אוטר שהחוק החדש לא יגרע זכויות. שנקבל עמי שפרע קודם יקבל מה שישי לו לפי החוק הישן בלוי 100% לפי החוק החדש. הוא אריך לקבל לא פחות מ-100%, אבל גם לא יותר. איך להיות קידונו.

י. אליאסוף: אהה אוטר כי יתכן ילפי השי"ט מגיעה לראש החשונה גימלה בתעור 4% לשנה, תבוא הועדה ועל פי סעיף 2 של חוק זה תחליט טראש רשות יקבל 3%. אהה לא נוטב שצריך לכתוב בחוק שחוקן החלטה לפי סעיף 2 לא יהיה פחות מאשר חוק השי"ט, אבל יש להניח שלא יהיה כך.

ז. מליון:

זה"ש ורשמך כנראה לא מכיר את הזכויות לגימלאות של ראשי רשויות לפני החוק הקיים. רק בענין אחד יש יתרון להצוי רשויות על חברי כנסת, וזה בענין ניתור על שכר. אין סכנה ולפי החוק הקיים מיטתו יקבל יותר מאשר החליש הועדה לגבי חברי הכנסת. היות כל הנבחרים בשלטון המקומי מקבלים הרבה פחות.

מ. ורשמך:

אט כך, זה מיותר. הענין יתפרטם ויעורר ויטוה שוא, יגידו שיש חוק שמעלה את הזכויות.

ב. יערי:

פעין זה מועהק מלטונו בחוק נושאי משרה ברשויות החלוק, 1969.

ג. אליאון:

חוק גימלאות להצוי כנסת מ-1958 קבע זכויות מטריות. ב-1969 בא חוק מסגרת לכל נושאי משרה ברשויות השלטון ובטל את החוק מ-1958. במקביל לכך קבע החוק ב-1969 לכל עוד לא יקבע אחרת בהחלטה ועדה של הכנסת, ישולמו הגימלאות על פי החוק מ-1958. באות מקום באותו חוק לא נאמר שהחלטה ועדה הכנסת הייתה לפטור ממיליונים של חוק הגימלאות של חברי כנסת. אני לא חושב שטאן אריך לומר חברים טאלה. אינני חושב שאנשי השלטון המקומי הורשיטם. כל המטרה של החוק הזה היא לקבוע מסגרת מקבילה לזו הקיימת לרשויות השלטון. זהו חוק מסגרת ואינו קובע גימלאות.

מ. ורשמך:

שום ועדה לא יכולה לבטל שום הידב שהושג בעתו. אני לא מתנגד לזה, אבל אני חושב מתגובה אינפורמטיבית עם איש השלטון המקומי זכויות בוטפות, אין צורך לכתוב שלא יגרעו שכן.

ז. מליון:

יכולנו להיות שקטים גילו ידענו שהועדה בוועדותיה של הכנסת היתה ועדת העבודה, ובמיוחד בהרכבה זה ועם יוגבה הראש שלה. אבל האופטיקה, בכנסת הבאה יכולה להיות ועדה אחרת. מדוע לא להבטיח את המינימום הזה? אנחנו רוצים להיות מובטחים בגד מקרה אחרט.

מ. ורשמך:

הוצאות נטיעה של חברי כנסת ומגני שרים נלקחו בחשבון בגימלה. אם ראש רשות רשות מקבל רכב ממוד מועט המועצה, אי אפשר להגיד שאת הרבה הצמוד ימשיך לקבל אבל לפי החוק החדש יקבל גם הוצאות נטיעה.

ז. מליון:

מי שמקבל רכב, לא יקבל הוצאות נטיעה. לא באים להרוטיף.

ב. יערי:

הועדה חובל לתת דעתה על כך שהאיש מקבל רכב מטעם המועצה, ולא לא תיתן לו הוצאות נטיעה.

מ. ורשמך:

אני חושב שזה מיותר, אבל לא אביט אסתטיגות בטעיף זה.

היו"ר ש. ארבל-אלטוולינו: אוסר טעיף 7 עם התיקון: למי שהיה ראש רשות.

ל. דיציאן:

לפי סעיף 8, שני שרים ממונים על ביצוע החוק. אין חוקים רבים ששני שרים ממונים עליהם. יכול להיות שביצוע החוק באופן הגיוני ייך לשר האוצר, או לשר הפנים, והאחד צריך להתייעץ עם השני. אבל אין זה רצוי ששני שרים יהיו ממונים על ביצוע חוק.

י. אליאסוף:

חוק בית הדין לעבודה, סעיף 43(א) - שר המשפטים ושר העבודה ממונים על ביצוע החוק.

מ. ורטמן:

על גימלאות ממונה שר האוצר.

ל. דיציאן:

לא אגיש הסתייגות בענין זה.

מ. ורטמן:

שיטת הינון הקיצבאות צריכה להשאר בידי הועדה.

י. אליאסוף:

הועדה יכולה להגיד שאדם ראוי להווק, אבל לא לקבוע את הלוח.

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אלו הן הוראות טכניות.

אושר סעיף 8

הברי הכנסה, אישרנו את החוק, פרט להוראת מעבר בענין סגני ראשי רשויות. נבקש מהיועץ המשפטי של הועדה להכין את הוראת המעבר בהתייערות עם שרד הפנים ושרד המשפטים. תחולת החוק תהיה מידת מלאה ברשויות.

אני מודה לאנשי השלטון המקומי.

ז. מליון:

אנחנו מבקשים שהועדה תועדה של הכנסת אשר תחליט בעניני גימלאות תהיה ועדת העבודה.

העבודה.

ב. חוק משפחות הייליים שנמסר במערכה (הגמולים ושיקום) (תיקון), תשל"ז-1976 - הצעת חוק של חה"כ ש. ארבל-אלמוזלינו

הינו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הצעת החוק המרטייה שהגשתי באה ליגור מעגל של החלוח ימבר החקבלו בועדת העבודה. להצעה זו יש הסכמה עקרונית של כל השרים הנוגעים בדבר ולמעשה של המשלה כולה. הצעה זו סליתה את ההוראה של זכויות אלמן וזכויות אלמנה.

בדברי בכנסת אמרתי כי במקום מחוגש הצעת חוק נפרדה לגבי אבא הקבע, אני מציעה שועדת העבודה. כשהיא מתקנה ענין זה בחוקים השונים, תוקן גם את האמור בחוק אבא הקבע גימלאות. השאלה היא אם נכלול את זה בחוק שרות המדינה גימלאות, ממונה לפנינו, או בחוק משפחות הייליים שנמסר במערכה.

מ. ורטמן:

אני מציע שהתיקון יהיה בחוק שרות המדינה גימלאות.

ב. גרינברג: ברוך קודם בתיקון חוק משפחות חיליים שנספו במערכה.

אני מבקש להציע לוועיה שנוי נוסח, כי לפי הנוסח המוצע מהקבל דבר מוזר, שאלמן של חילית יכול להיות בהריון. אם בכל מקום שכתוב אלמנה צריך לקרוא אלמנה או אלמן, צריך יהיה בסעיף 14 לקרוא: היו אלמנה או אלמן של נספה הרה ביום מותו...

אני מציע לנסח את הסעיף כך: האמור בחוק זה לגבי אלמנה של חילית יחול גם לגבי אלמן של חילית בתאומים לפי הענין. אינני מציע עדיין נוסח סופי, אבל זהו הרעיון.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: כדו היתה גם הצעת היועץ המשפטי של הועדה.

ל. דיציאן: הנוסח המקובל אצלנו הוא: בשינויים המתבקשים.

ב. גרינברג: המציעה התעלמה מהשאלה של ידוע באיבור, אם מנוך היטה הדעת או בכוונה ברורה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: מנוך היטה דעת.

ב. גרינברג: צריך להוסיף את הידוע באיבור.

אני מציע לתח את הדעת גם על שאירים של חילית. צריך יהיה לומר: האמור בחוק זה לגבי אלמנה של חילית ושאיריו יחול גם לגבי אלמן של חילית ושאיריה.

בידי מכתב מאת שר האוצר, שהוא יצטרך לממן את ההוצאה הנוספת הנלווה בחוק זה. במכתב מיום 21 בנובמבר 1976 כתב שר האוצר אל מזכיר הממשלה: "איך לי התנגדות עקרונית להצעת החוק של ח"כ ש. ארבל-אלמוזלינו, אך יש לקבוע סייגים ומבחינת הכנסה לגבי זכאותה של האלמנה לתגמולים. חוק משפחות חיליים נספו במערכה ממיר באחריות המדינה לגבי פרוסת האלמנה ויתומיה, כתוצאה מנפילת אבי הישפחה והפרנס העיקרי בה. נפילת חילית נשואה בשרות צבאי איך פרושה נפילת המפרנס העיקרי במשפחה. לכן יש לסייג חוק זה רק לאותם מקרים בהם יוכר הצורך בתשלומים הן עבור היתומים באם ישנם והן עבור האלמן באם הוכח חוסר יכולתם להתפרנס".

ל. דיציאן: זה לא חוק סעד.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני תמהה על החשבה הזאת. אני רוצה לגלות לכם טעוד לפני שניתן האות שאני יכולה להגיש את הצעת החוק, היו בירורים. עלתה הצעה מסוג זה ודחינו אותה. לאחר מכן בא מכתב ברור של שר המשפטים ובו נאמר שאין התנגדות. יש לא היו סייגים.

אינני רוצה להטכיס לשום סייגים. לא יכול להיות הבדל בין דם לדם, לא יכול להיות הבדל בין חילית ובין חילית, אם זה מפרנס ראשי או לא ראשי. חילית ממלא תפקיד לא פחות חשוב מחילית, ולא חשוב אם היא ניאבת בקו קדמי או לא כל כך קדמי ומשחררת חילית לתפקידים אחרים.

ב. גרינברג:

ההשלכה של התיקון הזה בחוק משפחות חיליים
שנספו במערכה היא כמעט אפסית, לא היו לנו
מקרים כאלה ואני מקווה שגם בעתיד לא יהיו. היה מקרה אחד והוא מצא
פחרונו. אבל מטיווח החוק נפגעי פעולות איבה מבוטס על חוקי השיקוה,
ההיה לתיקון זה השלכה עקיטה בהיקף רחב מאד. אני רוצה להביא לידיעת
הועדה כי הנפגעיט הט גט מבני המיעוטיט.

כדאי לקבוע הוראה מעבר שהחוק יחול גם על
אלמן שאינו החיילה נפטרה לפני החילת החוק, כי אט לא כן יהיו שני סוגים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: כל ההערות מתקבלות, פרט לסיגים שהציע
שר האוצר.

הבאנו בחיבוך את נפגעי פעולת האליבה. המימדים
אמנם יותר גדוליט, אבל הרבר ידוע. שר העבודה והמוסד לביטוח לאומי
הסכימו לחון זה לאחור שלחו גט גורט זה בחשבון.

אריכה בהחלט להיות הוראה מעבר, אבל
משנבטיט הצעת חוק פרטיט לא נכנסיט לענייניט כאלה ולכן הנוסח בא לקריאה
מוקדמה בוועדה.

ב. גרינברג:

בסעיף 13(ב) נאמר "הנניח נספה אשה".
אריך להחליף את המלה "אשה" בכך-זוג.

כך גם בסעיף 13(ג).

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

נאמץ את ההגדרה של בכך-זוג.

י. אליאסוב:

החוק יחול גם על מי שנפטרה לפני החולת
החוק, אבל הזכאות והיה מיום החולת החוק?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

החוק יחול גם על מי שקרה לפני עשרים שנה,
אבל החילוט יהיה מיום החולת החוק.

אוצרו העקרונות של הצעת החוק והתיקונים

מ. ורטמן:

זה יחול על כוחות המסתחך כולם, גם על
המסטרות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

ומה על אנשי צבא הקבע? הייתי רוצה
אנלול דאת בחוק שרות המדינה גימלאות,

אשרנה על שולחן הועדה.

ב. גרינברג:

הסעיף בחוק שרות הקבע זהה לסעיף המקביל
בחוק שרות המדינה גימלאות. אני רוצה

להביא לידיעת יושבי ראש הועדה שמטור ימים, אני מקווה שעד סוף
החודש הזה, הובנו על זולחן הכנסת הצעת תיקון חוק שרות קבע (גימלאות)
(תיקון מס' 7). ההצעה מבר הוצעה בין השנים. לאחור שהצעה חוק זו מגיע
לוועדה, לאחור הקריאה הראשונה, אט לא תהיה טענה שזהו נושא חייב, אפשר
יהיה לפלול את זה באוהו תיקון.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני לא יודעת מה ומתי יונח על שולחן הכנסה.

דיברתי על הנושא במליאת הכנסת וזה לא ייחשב נושא חדש. מכיוון שמתקנים עניין זה בכל החוקים, לא יחזק להשאיר חלל ריק.

ב. גרינברג: ראוי לעשות זאת במסגרת תיקון מס' 7.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: תיקון מס' 7 עדיין איננו.

מ. ורטמן: הכנסה התפזרה כנראה בחודש הקרוב. זה לא אומר שהועדה לא תוכל לעבוד, אבל קשה יהיה להניח הצעות חוקים על שולחן הכנסה לקריאה ראשונה, אלא אם יהיה מושב מיוחד.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בחוק שרות המדינה גימלאות נכלול טעיף מיוחד שבא לחזק עניין צבא הקבע, והיה והצעה החוק יערך גרינברג דיבר עליה ונחה על שולחן הכנסת וחבוא לקריאה ראשונה לפני שחוק שרות המדינה תיקון מס' 16 יבוא לקריאה שניה ושלישית, נוכל להוציא את הטעיף מחוק שרות המדינה ולהעביר אותו לחוק צבא קבע גימלאות.

ב. גרינברג: מה נוסח התיקון בחוק שרות המדינה?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: מוחקים כל פייג מחוק שרות המדינה גימלאות.

ב. גרינברג: יכול להיות שימוט לרעה. עובד מדינה או חיל עצמאי לו מרות הן זמן קצר, יכול למהר להתחזק כדי להקנות זכות גימלה לאשה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אדם שמוטב על ערש דווי יחשוב רק איך להקנות זכויות לאחרים? יחזק שהאיה בהריון.

סא"ל י. בורשטיין: בטעיף 25 בחוק אצלנו כתוב: והיטה אשתו שלוש שנים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אם יש הגבלה לגבי אלמנה, תהיה אותה הגבלה לגבי אלמן, היינו אם היה נשוי לחיילת שלוש שנים. הדוגמה שנתן מר גרינברג היא הפוכה, השאלה היא אם חיילת הולכת למות.

כל החלטים החלים על אלמנה יחולו על אלמן, כולל ידוע בציבור.

ג. הסכם בדבר גימלה למוגבלים בניידותהיו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הבסיס הוא המכתב של המוסד לביטוח
לאומי מיום 28 בדצמבר 1976. נעבור

סעיף סעיף.

י. אליאסוף:

ההסכם חל על חושב ישראל, שנמצא בישראל -

זו תוספה שהועדה תצטרך לאשר - שמלאו

לו 3 שנים. בנוסח הקודם נאמר 5 שנים, הועדה החליטה 3 שנים. תוספת

שניה: הזמנה נפטרת בגיל 60 לאשה, בגיל 65 לגבר. לפי הוראה מעבר,

יאריכו את התשלומים לאלה המקבלים היום עד 65 ו-70. תיקון זה אישרה

הועדה באופן עקרוני. קודם לא הייתה תיקנה.

י. אמיר:

"נמצא בישראל" - האם הכוונה לשטח הירוק

או גם בשטחים המוחזקים? בשטחים המוחזקים

חל החוק הירדני. אני רוצה שיהיה ברור שזה כולל אורחי ישראל גם אלה

שנמצאים בשטחים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

יש הוראות בנושא השטחים, למשל, בענין

זכויות הביטוח הלאומי. אני מציעה למצוא

דרך לאזכור הוראות אלה כדי להחיל את ההסכם על כל אותם ישראלים סגרים

מעבר לקו הירוק. יש כאן בעיה, ואני מבקשת להכין נוסח שיפתור את הבעיה.

י. אליאסוף:

אפשר למחוק את המלים "הנמצא בישראל".

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אפשר למחוק כאן את המלים "הנמצא בישראל",

ובמקום המהאים לבחוב שההסכם לא חל על

מי שנמצא מחו"ל.

הוחלט למחוק את המלים "הנמצא בישראל"

מהגדרה זכאית.

אני מבקשת להסביר מדוע באה התוספת

"שנמצאו לו אחוזי נכות".

ר. הורן:

ראינו להמנע מכניסה לדין בנוגע לועדות

רפואיות בבתי דין אזרחיים. רצינו שזה

ילך לפי סעיף 200 לחוק הביטוח הלאומי ואפשר יהיה להעביר את זה ישירות

לבית דין ארצי לעבודה. אם מדוברת על מוגבלות בניידות, יש סיכון שבית

הדין ישרש ואין אלה אחוזי נכות והענין ילך לבית דין אזרחי. מטרת כן

קראנו לזה "אחוזי נכות (להלן - מוגבלות בניידות)".

בניחיינו זה נעשה מיותר, כי בית דין ארצי

שכילט רואה מוגבלות בניידות כאחוזי נכות. אפילו פטן הדין עוד לא נכתב,

אבל כנראה יורה המינהל. אפשר לותר על המלים "אחוזי נכות".

י. אליאסוף:
אני מציע למחוק את המלים "אהודי נכות".
יהיו בהגדרת זמאי רק שני תיקונים: שלא
לו שלוש שנים, במקום 5 שנים; תיקרה של 60 שנה לאשה ו-65 לגבר.

היו"ר ש.ארבל-אלמוזלינו: בתיקון הנושא יש הטבה, בתיקון השני יש
הרעה, כי עד עכשיו לא היתה הגבלת גיל. אבל
אנחנו אומרים שהיה הוראת מעבר לבני אלה שהיו להם זכויות.

י. דרניאקין (יודין): מדוע יש להרע?

י. ערד:
אנחנו מציעים שאדם לא יוכל לקבל לראשונה
הלוואה עומדת לרכב וכימלה הורשית לאחר
שנתיים מגיע לגיל זיקנה.

בעיה הניידות בגיל זיקנה לא על כך קהורה
בליקויים הפיזיים ברגליים אלא במצב האורגניזם כולו בגיל זה. אנחנו
למסקנה שנותנים רכב להוטלוחיה שהיא לא מוכתרת מאחרת, והתוצאה היא
בזבזת כסף רב. אנחנו מציעים שלא יוכל אדם בגיל 70 או 90 לקבל רכב,
שעולה 75 אלף לירות, בגלל העובדה שיש לו ליקוי ברגלים,

י. אמיר: אני מתנגד לכך, אבל לא אניש הסתייגות.

י. דרניאקין (יודין): כולי אפשר להסנות הגבלה זו בחוות דעת של
דומא. יתכן שאין זה הגיוני לחת הקצבה לרכב
לאנשים שלא טובליט לנהוג, אבל ההצעה לא צריכה להיות אסמיוניסטרטיבית.
היתה זכות, עכשיו יוציאו למשל זכות זו. יכול להיות שיש מקום לטקול אם
הזכות לא היתה יותר מדי לימולית, אבל אין הגיון למשל אותה להלוטין.
אם רוצים למשל זכות מפני שאדם אינו יכול להנות ממנה בגלל מצבו הפיזי,
אפשר לדווש חוות דעת של דומא.

היו"ר ש.ארבל-אלמוזלינו: אני חוזרת שהגבלת הגיל היא סבירה.

י. אליאסוף: הגדרת קרוב משפחה - נוכח שנדון בזה בסוף.

הגדרת הלוואה עומדת. אין שינוי בהגדרה,
אבל נאמר שהחלוקה מוחזרת לפוסד למיטות לאומי באמצעות אגף המכס והגלו.
נוספו המלים "לפוסד באמצעות".

ועדות רפואיות. יוצא רפואית מורכבת על
ידי שר הבריאות. הועדה תקבע את אזור המוגבלות. אני רוצה לשאול את
שני הבריאות הלאומי, אם זה כתוב במעיף 17(ב) של ההסכם, מדוע צריך
להגיד זאת עוד פעם?

י. ערד: ראינו להרגיש זאת.

י. אליאסוף: אם יהיה טכום בין שר הבריאות ושר העבודה
לבני המכס להרכיב ועדות רפואיות, הועדה
יכולה לאתר יגט אז יתקיימו הטללים האלה, ויגמר במפורש: שר הבריאות או
מי שהוסמך על ידי שר הבריאות וזו העבודה ביחד.

י. ערד: זה יעבור לאחריה שר העבודה אם שני השרים
יחליטו על כך.

י. אליאסוף: סעיף 3 - זכאות - נמחק. המוסד לביטוח לאומי הסכים למחיקה.

סעיף 4(ג) - הזכאות להלוואה עומדת. בסעיף 4(ג)(3) יש שינוי: המוסד יהיה רשאי לאשר הלוואה עומדת לרכב גם אם יש במשפחה שני ילדים נכים שטרם מלאו להם 3 שנים, למשל ילד בן שנה וילד בן שנתיים שכל אחד מוגבל בניידות בשעור 80%. בסעיף 4(ג)(4) יש שינוי מהמצב הקיים. לא נאמר כאן שקרוב המשפחה גר עם שני הנכים.

י. ערד: הם חייבים לגור ביחד. לא יתכן שיגורו שני נכים בדירה אחת וכל אחד יקח לו אחר אחר שינהג אותו, שתי מכוניות יעמדו על יד הבית. זהו בזבוז כספים. אם אחוז הנכות של שניהם הוא 60%, יקבלו הלוואה מלאה. הכוונה היא לקרובים שגרים ביחד, זה נובע מההגדרה של קרוב משפחה. קרוב משפחה אחד יכול להסיע את שניהם.

אם נישאים שני נכים, ושניהם נוהגים, לא רצינו שימנעו מנישואים ויחיו כידועים בציבור כדי להחזיק שתי מכוניות, ולכן אמרנו שניתן לכל אחד להחזיק ברכב שלו. אבל אם שני אנשים לא נוהגים, והם גרים באותה דירה, לא יתכן שיקבלו הלוואה עומדת וקיצבה חודשית לשתי מכוניות.

ה. זיידל: אני חושש שהתיקון הזה יגרור קומבינציות, אנשים לא יגורו ביחד ואז יצא השכר בהפסד. אם יגורו לחוד, זה יעלה יותר.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בהגדרה של קרובי משפחה לא נאמר שהם גרים באותה דירה.

י. ערד: אני מקבל את התיקון. הכוונה היא לשני קרובי משפחה הגרים באותה דירה.

י. אליאסוף: נכתוב בסעיף 4(ג)(4): כאשר ישנם שני זכאים בוגרים קרובי משפחה, שאין להם רשיון נהיגה, והם גרים באותה דירה... ובסוף הסעיף הזה נוסיף: עד הלוואה מלאה.

סעיף 4(ד). בהסכם כיום כתוב מה גובה ההלוואה העומדת.

יש הגדרה של דגם מייצג, אבל המוסד לביטוח לאומי מציע לשנות את ההגדרה. ההגדרה הקודמת שהדגם המייצג הוא אחד משני סוגי המכוניות הנפוצות בקרב הזכאים. לפי ההצעה החדשה: אחד משני סוגי המכוניות הנפוצות בארץ, לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

י. ערד: הנהגים בוודאי יודעים שרגו 404 ופולקסווגן נעלמו מהשוק לפני התחלת ההסדר. כשהיו בשוק, 20% מהנכים בחרו במכוניות אלה. אין עכשיו שני דגמים שאחוז גבוה מהנכים קונים אותן. אין בכלל דגם מייצג לפי סעיף זה. אנחנו מציעים לקחת שתי מכוניות שנפוצות בשוק. מתוך הקבוצה של 1300 - 1800 סמ"ק אתה יכול לקנות כל רכב שאתה רוצה, אבל אם אתה קונה רכב אמריקאי, ישנו שעור מיסים שמעליו משלמים.

י. אליאסוף: גובה ההלוואה יהיה מותאם למכונית לה זקוק הנכה. זו תוספת לסעיף 13 בהסכם.

י. ערד:
הגה כח היה מורכב רק במכונות של 2000 טמ"ק, שהן יקרות - וולוו. נוספו מכונות יותר קטנות, שמו רנו ואודי, שמקילותן על הנכים וחוסכות כסף למדינה. אפשר להתקין הגה כח גם במכונות של 1800 טמ"ק. אם המכון הרפואי לבטיחות יגיד שהנכה לא יכול להצבט למכונות קטנה, יז לו זכות למכונה גדולה יותר. זהו מכון רשמי אמחליט על פי טובת הציבור וטובת הנכה.
לסעיף 4(ו) הינה הסכמה גם של ארגון הנכים, והם ביקשו ייחוג בוועדה המיוחדת במטרת המכון.

שקלנו מעט נוספת והחלטנו ככל זאת למחוק את המלים "המטותקים בגפיהם העליונות", מי כי עלול לבוא נכה עם עינות מטוים אבל עם ימים חזקות, ואז נצטרך להגיד שגילינו עוד 5 נכים. נשאר את החלטה לוועדה.

י. אליאטוף: מה הרעב הוועדה המיוחדת?

י. ערד:
הוועדה הפעל במטרת המכון הרפואי לבטיחות בדרכים, באחריות מנהל המכון. זו הסמכות היחידה בארץ בתחום הזה. ככל שקרה חתיה ועדה רלוונטית, זאת אומרה, ועדה מקצועית של מומחים לענין. אם הבעיה היא נאורולוגית, ישבו בה נאורולוגים, אם הבעיה אורתופדית - ישבו אורתופדים, אם הבעיה מטולבה - ישבו בה מומחים משני הסוגים. האחריות לקביעת הוועדה היא לא בידי המוסד לבטוח לאומי אלא בידי המכון.

ה. זינדל:
אריך להבטיח שלא תהיה ביורוקרטיה, שלא יעבור יותר מדי זמן עד שהוועדה בקום או עד שתתכנס. אנליטיסטר להגביל את הזמן.

י. ערד:
אני מתנבא עקרונות לאגבלות זמן בחקיקה. אם לא נפעל בסדר, יקראו אותנו לסדר. המכון פועל כל השנה לפי אומי הנכים, והוא הוכיח את עצמו.

י. אליאטוף: סעיף 5 - התקופה בעדה ניתנת הלוואה עומדת. בטעיף זה הסינוי הוא אחרי המילה "אולט". יש שני מצבים שמחליפים רכב לפני שחלפו 33 חודשים.

י. ערד:
"או שהזכאי אינו רשאי להסיעו יותר" - אם נפגע בתאונה או חלה החמרה במצבו הגופני והוא זקוק למכונה גדולה יותר עם אביזרים מיוחדים - יהיה רשאי להחליף את הרכב לפני שחלפו 33 חודשים.

י. אליאטוף: האם ההוראה בסעיף 5 באות נוסף למה שכתוב היום בסעיף 5?

י. ערד: כן.

מ. כהן: מה בדבר המי הביטוח?

י. אליאטוף: כתוב מה שעור ההלוואה, וזה ההפרש בין מה שהוא מקבל מהביטוח ובין מה שנוהגים בהלוואה.

פ. כהן: בסעיף מדובר רק על האונה. "אבד" - יכולה להיות גם בניבה.

י. אליאסוף: זה כתוב בסעיף 5. התכנס הראשי.

סעיף 7 - תנאי מתן ההלוואה. בסעיף זה יש תזכיר לעומת המצב הקיים: כאשר התנאי הוא מעל גיל 18, הני החורים יהיו רשאים לכהוג ברכב. כאשר המטע אינו הורה, המוסד רשאי לקבוע מי יהיה המטע.

סעיף 9 - חוזר ההלוואה העומת. בסעיף זה יש 9 מועדים בהם יש להחזיר את ההלוואה העומדת. מה פרוט "ביום בו נודע כי הזכאות הוגשה במוסד"?

י. ערד: אם נבלה היום התמורה נעשתה לפני שנתיים, נחבץ להחזיר את ההלוואה בערך אלפני שנתיים.

ה. זינדל: אם אדם אושפז 6 חודשים והבריא?

י. ערד: אם נסה באושפז יותר משנה חודשים, בחוב המקרים זהו כבר אישפוז לצמיתות, או לחקירות ארוכות. לא יתכן שאחרים יאשפזו ברכב בלי זיהיה לנו פיקוח.

פ. כהן: אלו אם כן איך מוסד עתידה יפז מעבור הקופה שסוימת, נניח 4 חודשים.

י. אליאסוף: אולי בוסף כי המוסד רשאי להתריך את התקופה גם מעל 6 חודשים.

י. ערד: את 'הפילה' 'רשאי' המדינה בהליכי בני סכנים עליאמה: בניבות מיוחדות רשאי המוסד...

י. אמיר: אם אדם באושפז יותר משנה חודשים, ברך לדוגם איבואו לך אותו.

י. ערד: ניתן רכב לבמקרים?

י. אמיר: אם יהיה באושפז יותר משנה חוליס הווק, יהיה מנוק מהמספר.

י. ערד: האם יצא במדינת קרואה אנוכס, המדינה איננה נכונה דמליט, יכולה המדינה להיות מחלה לב, מחלה נפש. מבחינת הקרובים הסכים לבקר את החולה, אין תהל אם זו מחלה חבלית או מחלה אחרת.

חנן"ר ג. אהרן-אלטוולד: בכתוב: יהיה רשאי המוסד בניבות, מסוימות להחליך את התקופה.

אם יצא מדינה החוליס כיבדור מנה, תהיה לו זכות טוב לקבל הלוואה.

היום כתוב שמי שנעדר מישראל שלושה חודשים צריך להחזיר את ההלוואה. בנוכח

י. אליאסוף:

החדש זה לא נכלל.

צריך להכניס את זה.

י. ערד:

יתכן שאדם בטע לחו"ל לריפוי לשלושה חודשים. מי שיצא לשלושה חודשים עדיין

ה. זיידל:

איננו יורד.

אפשר לקבוע 6 חודשים.

י. ערד:

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: נוסיף: כתום 6 חודשים להעדרות הזמאי מישראל.

לגבי מרמה, במקום "ביום בו נודע כי הזכאות הושגה במרמה", אני מציע לכתוב: אם הורשע בבית משפט. ואז נדרוש תשלום רטרואקטיבי.

י. ערד:

יש פגם אהתי בטעיף (5) "ביום בו נפטר הזכאי".

ה. זיידל:

במכתב הקודם באמר שלאחר שהזמאי נפטר, קרובי המשפחה יוכלו להחזיר את ההלוואה הציגו שהתקופה תהיה 12 חודשים.

י. אליאסוף:

זה פגם נשמט.

י. ערד:

אני מציעה שבמקרה של פטירה יחזירו את ההלוואה תוך 12 חודשים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אם יש בו ירושה, אפשר יהיה להחזיר את ההלוואה תוך שנה. אם אין בו, אני מציע שיחזירו את ההלוואה תוך שלושה חודשים.

י. ערד:

תנתן יתרה 12 חודשים להחזרת ההלוואה לאחר פטירה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

טעיף 9(ב). הפחת הכולה ב-33% לרכב עד 1800 טמ"ק, ו-35% לרכב מעל 1800 טמ"ק.

י. אליאסוף:

היתה טעות באוצר. ביולי אמרו לנו אנשי המוטד לביטוח לאומי שהעלו את הפחת המיוחד

ע. קרמר:

על רכב לנכס בה"ל. אף פעם לא עשינו אבחנה בין נכס כהל ונכס רגילים, ואמרנו מיד להעלות את הפחת לנכס. רק לפני כמה שבועות התברר שבפעם משרד הבטחון לא העלה את הפחת אלא המיר מענק החלפה לנכס בהגדלת אזורי פחת. מידע זה לא הגיע אלינו בזמנו ולכן מחרנו להחליט על הגדלת הפחת. אנהנו מנקטים עכשיו להחזיר את המצב לקדמותו - 23% ו-25%, כי נפלה טען טעות, טעות יורה טעולה 15 - 20 מיליון ל"י לשנה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אם נפתח שוב בוטוחה, לא נגיע לסיכום. נשאר ענין זה לטוף.

י. אליאסוף:

זכות נהיגה לבן זוגו של הזכאי -
האענו למחוק את הסיפא, את ההחזקה בקיצבה.

סעיף 10 - קרן הלוואות. הסעיף יבוטל.

י. ערד:

הבאנו את הנושא לבירור בירג בכיר באוצר,
ועל דעת מנכ"ל האוצר חוכם כי קרן
מד לביטוח לאומי, שתפקידו לעסוק בשיקום

הלוואות כן תופעל על ידי המ
של נכית.

היו"ר ארבל-אלמזלינו:

גם על דעתה של ועדה העבודה.

המתיק נמחקת.

י. ערד:

היום חשלוט מט רכוש הוא וולנטרי ורוב
הנכית לא דואגים לעצמים. על פי בקשת ארגון
נידות יהיה ביטוח הרכב במט רכוש.

אנאי לאיסור קיצבת
החלום וא 32 לירות.

י. אליאסוף:

סעיף 11(ג) - קיצבת ניידות לחברי רכב.

יוט משתלמת קוצבת ניידות למי שיש לו
רכב, מי אם יש לו רכיון נהיגה או איך לו רכיון נהיגה. בהסכם כגוב
אמי נאלי לו חמט, זמאי לקבל עור סטויט. המוסד נאיע להפקיל את ההסכם
לפי ההנחיה הסעיף 11(ג).

היו"ר ארבל-אלמזלינו:

לנוכי מקבלת את ההצעה. המגמה לא הייתה
עודד רכיוט רכב. אם המגמה היא להבטיח
ניידות של נכית, הנה נאטיה קוטם כל שלא ילפגינו אלה פעודדים. לגבי
אלה על עובדים וגט הם קיבלו קיצבת, אפי נאיע ההנחיה יהיה מוגבלות
לפחות 80%. לגבי עובדים לא יתה ינווי.

י. ערד:

אני רוצה להזכיר לוועדה שהיו הרבה טאד
נקודות שנויות משלוקת בינינו, ועשינו
כל טאמי ללכת לקראת הטעות הועה. בתוע ממוך יער נקודות ויתרנו. אני
הוצא שיעוין זה הממשלה אינה יכולה לסבת, אם כי אולי אפשר לעשות
תיקון סוים אפי הנחיה היועמה.

זינו רואים לוח זכות לקיצבת ניידות לכל
ילי עב ל 3 ימי 14. בגיליט 14-18 ניתן קיצבת לילדים שנמצאים במגרות
חינוך ל-יטודי או הטורה מקאופ. לגבי בוגרים, הממשלה יונה בכך שפחה
את הנושא ללא טום הגבלה, והיא א יכולה לעמוד בזה. אנונו מציעים
לוח קיצבות ניידות וך למי ששומר מעל טחיה ולא דמני למסות נכות
לטרות טיז לו נכות קחה. אנונו קכניט לקבל את התיקון שהציעה היועבת
ראש שלמל שטחטור ניתן קיצבת ניידות גם אם אחוז המוגבלות שלו 60%.
גבל הממשלה לו יכולה לוח קיצבת למי נאנוו ששומר.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: ההסדר חל על מי שקובד ועל מי שאינו קובד. אם הנכות היא מ-60% עד 80%, אני מציעה לגבי העובדים להשאיר את המצב כמו שהוא - יקבלו קיצבת נידות החל מנכות של 60%. אני ממשימה שמי שאינו קובד יקבל קיצבת נידות החל ממוגבלות של 80% במקום 60%. אני חושבת שזאת פשרה הוגנת.

י. ערד: אנוניו מטלמיט 40 אלף יחידות קיצבת זיקנה לאנשים מעל גיל 80. מאזאיהם לא יכולים ללכת.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: עדהיום אין שרותים למוגבלים. כשהיו שרותים אפשר יהיה ליזום על המסקת הקיצבה.

י. ערד: אי אפשר יהיה לבטל זכויות. בענין זה לא תוכל הממשלה לעמוד.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: לא אסכים לבטל כליל זכות סניטנה לפני שנה, כל עוד לא קיימת את ההתחייבות שלכם לפי חוק ביטוח נכות.

לא נחדש את הוויכוח בענין זה. לגבי המשתכר מי שאינו משתכר יקבל קיצבת נידות אם המוגבלות שלו היא במקור 80% ויותר.

ג. כהן: אדם בגיל 75 יקבל קיצבת נידות?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: עד גיל 65. לפי חוקא מעבר, מי שמקבל עכשיו קיצבת ימשיך לקבלה עד גיל 70.

אנחנו אריכיים עדיין לברר ענין דירה ממוכה.

י. אליאטוף: למי שהגדרה היום, קרוב משפחה הוא מי נגר עם הנכה באותה דירה או בדירה סמוכה לה. המוסד לביטוח לאומי רואה למשוך את הדירה הסמוכה ולתת זכות רק למי נגר בקביעות עם הנכה באותה דירה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני מתנגדת למחיקה. הם הציעו במקום דירה ממוכה להגיד שגרים באותו בנין. בסופו של דבר הצענו פשרה. אם הקרוב גר באותה דירה, יקבל מה שהוא מקבל כיום - השתתפות מלאה. אם הוא גר בדירה סמוכה, יקבל 50%. אני מוכנה לומר שיהיו כללים מסוימים, למשל, אם הוא מטפל בקרוביו.

ג. כהן: מהי דירה ממוכה?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בית המשתט יקבע את המרחק. אותה דירה ואותו בנין - בעיני זה אותו דבר והתשלום אריך להיות 75%, כפי שנקבע. היה דיון בענין מזה בבית משפט אזורי ויש ערעור. אם הדירה היא מחוץ לבנין - השעור יהיה 50%.

י. ערד:
קיימנו התייעצויות וברוב הנושאים הגענו להסכמה מלאה. יש נקודה אחת שבה אני צריך להביא לפני הממשלה את ההסתייגויות שהיו בוועדה.

אנחנו מודים לוועדה. בפעל כמיטב יכולתנו לבצע את ההסכם הלכה למעשה לטובת איבור הנכס.

היו"ר ט. ארבל-אלמוזלינו: אני מבקשה את היועץ הכספי של הוועדה להכין לנו הנדסה המוסיף על ההסכם, ואותו נעביר לשמים הנוגעים בדבר. הוועדה מציעה למוסד לביטוח לאומי שההסכם יהיה זהה ולא אחר.

תודה לכולכם.

היטיבה נעולה.

היטיבה נעולה בטעם 12.40.